

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 167.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465701200/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

- Du for utidelig henrefst fra Kirkens Fanc/
 Som hand med største pris har baaret oc opract
 16 Mod vrang Secters sverm/ oc hindret deris act.
 Du veedst hvad Fyrighed och Fljd hand loed fornemme/
 Til Kongens Arve-Ret och Herlighed at fremme:
 Samt och at hand ey som en falsk Abiathar
 20 Sit Ja gaf til Uraad/ men stedse trofast var.
 Du saaest/ at hand ey til den Ærche-titels Ære/
 Som Kongen hannem/ frem for andre/ gaf at bære/
 Var kommen/ uden ved de rene Dyders Jd/
 24 Som hannem hafde fuldt fra Barndoms første Tjd.
 [Zziijr] Dig var bekjendt/ hvor høyt hand stoed hos dem opskrefven
 Som elske Retvjsshed: Hvor dannis och belevnen:
 Hvor høytfornuftig/ lærd/ oprictig/ ære-kjær
 28 Och yndefuld hand var blant os paa Jorden her.
 Sin store Daniel/ hvis skrifter hand forklarde/
 Til for-skrift hand sig toeg/ och til hans Lefnet svarde
 Med Bønner/ Ædruhed och et bestandigt Mood/
 32 Hvor ved hand klippe-fast imod al Afvind stoed.
 Ja kortelig/ alt det/ som hand fornam/ at være
 Sin Gud/ sin Konning och sit Fødeland til ære/
 Det var/ och bleef/ indtil det sidste Dødsens værk/
 36 Hans ædle tankers och bedrifiers øye-merk.
- Men see/ jeg mig forseer/ med Døden her at laste.
 Naturen ofven fra befalning fik/ at haste
 Med hannem til det maal/ som er alt Kjød bestemt/
 40 Och løse kroppens aag/ som hand var under klernt.
 Hans høyt-opljuste Sjæl var alt for Himmel-værdig/
 Til her blant os at bo: Thi gjorde den strax færdig/
 Och ikke bad om frist/ men gladelig opfoer
 44 Til Himlens høye Sal och Englers Jubel-Choor.
 Der hafver den sit Hjem och Verne-bolig fundet:
 Der lefver den i Fred/ och hafver sig tilvundet
 En ævig Adel-Ret/ och Ljfsens ære-krands/
 48 Och er trind om bekled med Stjerne-pract och glands.
 [Zziijv] Saa fik da grafven her af hannem intet andet/
 End det/ som kunde dog ved magt ey længe standet:

Thi som det var af Jord/ det nu til Jorden gaaer/
 52 Och der til Dommedag sig ud at hvile faaer.
 Den anden rest/ som er hans høye Dyders Rycete/
 Tør och ey midlertid for undergang sig frycte.
 Naar gylden tafle-skrift och marmor-graf forgaaer/
 56 Vor store Svanes Lof end da ved lige staaer.
 A. Bording.

72.

[Tiij v]

[Den Høy-Acthare/ velvise/
 Fornemme och nu Salige
 Mand

Casper Christopher-
 Søn Schøller/

Fordum Handelsmand Borger och Indvaaner
 udi Trundhiem/ Til en Priselig eftermæle/
 opsat af
 Anders Bording.]

<p>[10] Om mig et huus en tid lang hen er laant udi at være Da kand Jeg ikke billigen 4 Der ofver mig besvære Naar den som huset kommer til Ey tid och dag vil gifve Men mig udviser och ey vil 8 Jeg længre der maa blifve. Och hand i steder. der for mig En bedre plads vil byde Som Jeg i fred ævindelig 12 Til eyedom maae nyde Ja gjerne Ja Jeg færdig gjør Paa timen strax at vige Och hannem for hans fromhed bør 16 End der til tak at sige Hvad andet er vor svage krop End som en leye bolig</p>	<p>Hvor i vor Sjæl den holdes op 20 Och stedse boer u-rolig. Nu bruser modgangs haarde storm Och den forsagt vil gjøre [11] Nu bruger sig vellysters orm 24 Och vilde den forføre Nu stræber Sathan och imod Saa vel med magt som lempe Nu vil vort eget kjød och blood 28 J mod os selfver kæmpe Ja (kortelig) den ædle Sjæl Er saa som her i fængsell Och maae forsøge mangel pæl 32 Af vedermoed och trængsel Naar derfor Gud som har lagt den Til huus i Kroppens hytte Behager der fra den igjen 36 Til himlen at forflytte</p>
--	---